

РЕШЕНИЕ

№ 6140

гр. София, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2821** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 - чл. 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124, ал. 1, чл. 106, ал. 1, т. 2 и чл. 108 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на С. М. В. с ЕГН [ЕГН], предявена чрез адвокат В. С. П., САК със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, кантора 12, срещу ЗАПОВЕД № 8121 К - 1525/10.03.2022г. на Министъра на вътрешните работи на Република България, с която му е прекратено служебното правоотношение, поради съкращаване в щата.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, поради противоречие с материалния закон, административно-производствените правила и в несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК. Твърди се, че не е извършено реално съкращаване на длъжността, тъй като тя е продължавала да съществува като нормативно определена позиция и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Сочи се още, че липсват мотиви за съкращаването на длъжността, поради липсата на писмен мотивиран доклад по чл.14, ал.1 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията. Прави се оплакване, че новоутвърденото щатно разписание, с което е съкратена длъжността, заемана от С. В. - не било обсъдено от комисията, създадена по реда на чл.106а, ал.1 от Правилника за устройството и дейността на Министерство на вътрешните работи. Навежда се и нарушение на разпоредбата на чл.6, ал.1 от АПК. Изтъква се, че жалбоподателят е дългогодишен

служител на Министерството на вътрешните работи, през което време изпълнявал задълженията си добросъвестно и получавал награди за добрата си работа. С оглед изложеното се моли- да се уважи жалбата.

В съдебно заседание- жалбата се поддържа лично от оспорващия и от процесуалния му представител –адв.П.. Прави се искане за присъждане на разноски по делото. Представени са писмени бележки.

Ответникът - Министърът на вътрешните работи, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт П. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа съображенията, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила и е в съответствие с целта на закона. Представя писмени бележки, в които излага подробни аргументи в застъпената теза. Претендират се разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не е спорен факта, че към момента на издаване на оспорената заповед жалбоподателят С. М. В. е заемал длъжността „главен експерт“ в сектор „Конкурсна дейност“ към отдел „Административен“, при дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ при Министерство на вътрешните работи с ранг V старши за държавен служител.

С оспорената заповед № 8121К- 1525/10.03.2022г. на министъра на вътрешните работи на Република България, служебното правоотношение на С. В. е прекратено на основание чл.106, ал. 1, т. 2 и чл. 108 от ЗДСл за длъжността „главен експерт“ в сектор „Конкурсна дейност“ към отдел „Административен, при дирекция „Управление на собствеността и социални дейности, едностранно от органа по назначаването, с предизвестие, поради съкращаване на длъжността, считано от 14.03.2022 г. (л.215 от делото. На 11.03.2022г. на С. В. е връчено предизвестие за прекратяване на служебното му правоотношение, считано от 14.03.2022г. на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, поради съкращаване на длъжността (л.216 от делото.

В административната преписка се съдържа докладна записка с рег. № 5785р - 6825 от 04.03.2022 г. (л.103 и сл. от делото, с която е направено предложение до министъра на вътрешните работи за утвърждаване на нов щат на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ към Министерство на вътрешните работи. В цитираната докладна записка се посочва, че в щата на Министерство на вътрешните работи съществува дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ със седем отдела. Във връзка с необходимостта от промяна в организацията и дейността на работата на посочената дирекция е предложено да бъде утвърдено ново щатно разписание, както и да бъдат създадени шест отдела към Дирекцията: отдел „Материално- техническо осигуряване“, отдел „Социални дейности“, отдел „Обществени поръчки и контрол на договорите“, отдел „Контролни дейности“, отдел „Финансиране и материална отчетност“ и отдел „Административен“. Предвидено е общата щатна численост от 596 длъжности в Дирекцията да се разпредели между 213 държавни служители по ЗДСл и 383 лица работещи по трудово правоотношение. С изложен мотив за оптимизиране на дейността на Дирекция „Управление на

собствеността и социални дейности“, с оглед по-добро изпълнение на възложените функции и задачи е предложено съкращението (закриването) на четири отдела, а именно: „Автотранспорт“, „Почивно дело“, „Обществено хранене“, отдел „Управление на държавната собственост и строителство“; създаването на нови сектори- „Материално – техническо осигуряване“, „Социални дейности“, „Капитално строителство и ремонти“, „Държавни имоти и жилищно настаняване“ и отдели „Обществени поръчки и контрол на договорите“ и „Контролни дейности“, както и промяна в щатното разписание.

Въз основа на докладната записка е издадена Заповед № 812К -1299/08.03.2022г. (л.154 и сл. от делото, с която е утвърден нов щат на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“- Министерство на вътрешните работи, като общата щатна численост в дирекцията е 596 лица, от които 213 държавни служители по ЗДСл и 383 лица работещи по трудово правоотношение. С посочената заповед, числеността на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“- Министерство на вътрешните работи е разпределена в отдел „Материално-техническо осигуряване“ със сектори „Автотранспорт“, „Въоръжение“, „Техника, „Стопански дейности“, „Вещево осигуряване“, „Капитално строителство и ремонти“; отдел „Социални дейности“ със сектори „Доставки и обслужване“, „Столове и бюфети“, „Финансиране на храненето“, „Организация и контрол на почивните бази“, „Курортен комплекс „Тилия“- В.“, „Курортен комплекс „Лазур“- Н.“, „База за отдих „И.“- С.“, „База за отдих „Зеленика“ - К.“, „База за отдих „О.“- В.“, „База за отдих „Секвоя“- Долна Баня“, „База за отдих „Къпина“- Б.“; отдел „Обществени поръчки и контрол на договорите“ със сектори: „Конкурсна дейност“, „Контрол на договорите“, „Международно финансиране“; отдел „Контролни дейности“ със сектори „Инспекции за технически контрол и специализиран технически надзор“, „Ведомствена служба по трудова медицина и ветеринаромедицинска дейност“; отдел „Финансиране и материална отчетност“ със сектори „Методология и контрол на материалната отчетност“, „Финансово осигуряване“, „Планиране, труд и работна заплата“; отдел „Административен“ със сектори: „Координация и административно обслужване“, „Човешки ресурси“, „Правно- нормативно обслужване“, „Държавни имоти и жилищно настаняване“.

От представеното новото поименно длъжностно разписание, одобрено със Заповед № 8121К-1299/08.03.2022 г. се установява, че към момента на издаване на процесната заповед в Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“, сектор „Конкурсна дейност“, отдел „Обществени поръчки и контрол на договорите“, длъжността „главен експерт“, е съкратена.

Представени са длъжностните характеристики след 14.03.2022г. за длъжността „главен експерт“ в сектор „Конкурсна дейност“ към отдел „Обществени поръчки и контрол на договорите“ Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ (л.219 и сл. от делото) и длъжностна характеристика рег. № 5785р-7098/08.03.2021 г. до 08.03.2022 г. (л.224 и сл. от делото).

В хода на съдебното производство е прието заключението на вещото лице К. Г., по изготвена съдебна експертиза (л. 281 и сл. от делото, неоспорена от страните и което настоящият съдебен състав напълно кредитира като изчерпателно и обективно. От заключението се установява, че функциите и задълженията, залегнали в длъжностната характеристика на С. В. се констатира изцяло в длъжностната характеристика на „главен експерт“ в сектор „Конкурсна дейност“, отдел „Обществени поръчки и

контрол на договорите“ към дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ т.е. със съпоставената от СЕ втора длъжностна характеристика, които изводи ще се обсъдят по съществуващото.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице с правен интерес, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по назначаването по смисъла на чл. 106, ал. 1 от ЗДСл., вр. с чл. 33 т. 7 от ЗМВР, във вр. с отменителното основание по чл. 146 т. 1 от АПК. По силата на чл. 33 т. 7 от ЗМВР министърът разполага с правомощия да управлява човешките ресурси, и създава и закрива звена, извън тези, създадени със закона.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административния акт - чл. 108, ал. 1 от ЗДСл. В заповедта е посочен издателя на акта, правното основание за прекратяването на правоотношението, а именно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Изложени са фактическите и правни основания. Мотиви се съдържат в самата заповед, в която е отразено, че причина за прекратяване на служебното правоотношение е съкращаване на щата.

Съдът намира, че заповедта е незаконосъобразна, поради противоречие с материалния закон.

Изложеното е така, защото -ответникът не доказва реално съкращаване на длъжността. Разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, послужила като правно основание за издаване на оспорената заповед, регламентира прекратяване на служебното правоотношение със служителя при съкращаване на длъжността. За да се приеме, че е изпълнено предвиденото в закона основание, следва да се установи, че длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания - не съществува или ако е запазена, то е намален броят на служителите, които изпълняват тази длъжност. Във всяка от двете хипотези е налице реално съкращаване на длъжността по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Според легалното определение на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията – „длъжност“ в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Изложеното установява основните белези на понятието: нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно, за да се приеме, че една длъжност е реално съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1 т. 2 от ЗДСл., трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира като наименование (нормативно определена позиция) в щатното разписание на съответната администрация и като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Двете предпоставки следва да съществуват кумулативно.

Доказателствената тежест за установяване на тези обстоятелства е на ответника като орган по назначаването, т.е. органът по назначаването носи доказателствена тежест за обстоятелството, че е извършено реално, а не фиктивно съкращаване на процесната длъжност.

В настоящия случай и двете изисквания не са налице. Структурната промяна е извършена със Заповед № 8121К - 1299/08.03.2022г. на министъра на вътрешните работи, с която е закрит сектор „Конкурсна дейност“, отдел „Административен“, дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“, а всички щатни бройки в сектора са съкратени. Същият брой щатни бройки са разкрити в новосъздадения сектор „Контрол на договорите“, отдел „Обществени поръчки и контрол на договорите“, с численост една щатна бройка за началник сектор, шест щатни бройки за главен експерт и 1 щатна бройка за старши експерт.

Освен, че длъжността не е премахната като нормативно определена позиция в щатното разписание, тя не е премахната и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. При сравнение на длъжностните характеристики за длъжността „главен експерт“, сектор „Конкурсна дейност“, отдел „Административен“ и за „главен експерт“, сектор „Контрол на договорите“, отдел „Обществени поръчки и контрол на договорите“, е видно че длъжностното ниво е едно и също - б, наименованието на длъжностното ниво е експертно ниво 2 и за двете длъжности, рангът за двете длъжности е III младши, мястото в структурата на организацията е едно и също, в голяма част целта на длъжността, основните задължения, изискванията към заемане на длъжността, необходимите компетенции са еднакви и се припокриват.

От приетото и неоспорено от страните заключение на извършената съдебна експертиза се установява, че функциите и задълженията, залегнали в длъжностната характеристика на С. В. се констатира изцяло в длъжностната характеристика на „главен експерт“ в сектор „Конкурсна дейност“,отдел „Обществени поръчки и контрол на договорите“ към дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“. Съществуват незначителни различия в задълженията за длъжността „главен експерт“ на сектор „Контрол на договорите“, отдел „Обществени поръчки и контрол на договорите“, без съществена промяна на изискванията за заемане на длъжността. Видно е, че като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика, двете длъжности не се различават в нито в значителна степен, нито в съществена степен. След изследването на длъжностните характеристики за посочените две длъжности, вещото лице констатира, че целта на съпоставяните длъжности е еднаква, а именно: подготовка, организация и провеждане на процедури за възлагане на обществени поръчки. При извършеният анализ на преките задължения за длъжностите, вещото лице констатира само едно различие, което е включено като точка 12. и се заключава в изготвяне на писма до сектор „Финансово осигуряване“ за връщане на гаранция за участие и/или изпълнение по процедурите в нормативно определените срокове по ЗОП (приложение 2 към съдебната експертиза л.291 и сл. от делото).

В проведеното съдебно заседание по делото на 04.10.2022г., вещото лице К. Г. поддържа представеното заключение и пояснява, че разликата, която има предвид е описана в приложение 2 към депозираното заключение и същата касае подготовка на писма до сектор „Финансово осигуряване“. Обяснява, че не би казала, че това е съществена разлика, тъй като има абсолютно покриващи се 30 задължения, само

посоченото едно е различно. Има някои задължения, които от длъжностната характеристика на жалбоподателя са отпаднали във връзка с промяна на ЗОП.

Доколкото не се установява подобно сходство със сравнената първа длъжностна характеристика за длъжността главен експерт в сектор "Контрол на договорите" в отдел "ОП и КД"- същата като неотнoсима вкл. и изводите на вещото лице няма да се коментират.

С оглед изложеното – се достига до извода, че съкращаване на длъжността не е осъществено реално, при което разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е неприложима, а издадената на това основание заповед е материално незаконосъобразна.

Не се възприема доводите в жалбата за нарушение на административно процесуалните правила от страна на административния орган при издаване на оспорената заповед. Съгласно чл.106а, ал. 1 от Правилника за устройството и дейността на министерството на вътрешните работи /ПУДМВР/, министърът на вътрешните работи може да се подпомага от комисия, която разглежда въпроси, свързани с щатното и кадрово обезпечаване на структурите по чл. 37 от ЗМВР и предлага решения на министъра на вътрешните работи.

В случая, новото щатно разписание на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ при Министерство на вътрешните работи, с което е била съкратена длъжността на жалбоподателя е било изготвено без да бъде обсъдено от комисията, създадена по реда на чл. 106а от ПУДМВР, НО ТОВА НЕ Е съществено процесуално нарушение. Безспорно е, че към преписката по делото е представена докладна записка рег. № 5785р-6825/04., изготвено от Директора Т. Т. до министъра на вътрешните работи, с която записка съкращаването е мотивирано от нуждата от оптимизиране на дейността. Това предложение има характеристиките на мотивиран доклад -съдържа причината за съкращаване на щата, която причина не подлежи на съдебен контрол, тъй като как да организира дейността си по дирекции, отдели и сектори е изключително и само в правомощието на ответника като орган по назначаването.

Ето защо дали С.В. е бил запознат с този доклад -е НЕОТНОСИМО. Този доклад не се предява на служителите, тъй като по отношение на същия –те нямат и право на осповане. Той е вътрешнослужебен акт, чиито последици се проектират в крайния акт, по отношение на който едва съкратените служители –имат право на обжалване.

Следва да се има предвид, че за има съществено нарушение на административно- производствените правила трябва да се накърнява правото на защита на субекта, което не се установява. Дори да беше изготвен или отразен доклада в акта, това с нищо не би променило крайния извод за наличието на ситуация за съкращаване на щата, според ответника. Нарушението следва да е съществено, за да е основание за

незаконосъобразност на акта –трябва да е от този тип, че ако не беше допуснато - би постановен акт с друго знание /или изобщо не би се стигнало до съкращаване на щата/, която хипотеза не е налице.

Съдът приема, че са неоснователни и оплакванията в жалбата, че заповедта е издадена и в нарушение на принципа за съразмерност по чл.6, ал.2 от АПК, Дали извършената реорганизация с утвърждаване на новото длъжностно разписание в сила от 08.03.2022г. е довела или не до оптимизиране дейността на администрацията, е ирелевантно за спора. Това е процес, извън въпроса за законосъобразността на заповедта и е предмет на анализ на обстоятелства от последващо време. Дали ще се осъществи тази оптимизация на дейността – риска от това е върху работодателя, за който риск в настоящето производство не може да му се държи сметка. Въпросът е дали издадената заповед към момента на издаването ѝ /не към друг момент/ съответства на целта на закона, дали не е издадена с друга цел като тази например, че ответникът е предприел посочените действия да се освободи единствено и само от жалбоподателя. Доказването на това обстоятелства е върху последния и подобни данни няма. Няма данни за предходни уволнения, за влошени отношения и т.н., което може да обоснове издаването на акта с друга цел от законоустановената.

Също така абсолютно неотносим е довода за това, че оспорващият е бил награждаван. При съкращаване на щата –фактическия състав не обхваща поведението на служителя във връзка със служебната дисциплина.

Следователно – жалбата е основателна. Заповедта като материално незаконосъобразна следва да се отмени и с оглед изхода от спора по чл. 143, ал.1 от АПК искането в жалбата за присъждане на направените по делото разноски е основателно. Същите са по списък в размер от 1100 (хиляда и сто) лева. Жалбоподателят е представляван от адвокат по делото, като видно от приложения договор за правна защита и съдействие (л.16 от делото) договореният размер на адвокатското възнаграждение е в размер на 1000 лева, платено в брой при подписване на договора за правна защита и съдействие и в този размер следва да се присъди от съда и 100 лв. (л.275 от делото) за възнаграждение на вещо лице, за които са представени доказателства за плащането им.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, настоящият съдебен състав на Административен съд София – град

Р Е Ш И:

По жалба на С. М. В. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], бл. 17 А, вх. Б, ет.5, ап.65, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, кантора 12.

ОТМЕНЯ като материално незаконосъобразна ЗАПОВЕД № 8121 К - 1525/10.03.2022г. на Министъра на вътрешните работи на Република България, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 и чл. 108 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на лицето за длъжността „главен експерт“ в сектор „Конкурсна дейност“ към отдел „Административен“ при дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – Министерство на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи с адрес [населено място], [улица] да заплати С. М. В. с ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], бл.17 А, вх. Б, ет.5, ап.65 сумата от 1100 (хиляда и сто) лева, направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Преписи на страните.

СЪДИЯ: